

II. Forespørgsler.

1. Den 29. Oktober 1931 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 1278) følgende Forespørgsel til *Statsministeren* af *Holstein*:

»Hvilke Forholdsregler agter Regeringen at tage for at afværge, at den sønderjydske Landbostand i stort Antal og uden egen Skyld maa forlade Hjem og Bedrift?«

Forespørgselen foretoges ¹⁰/₁₂ (F. Sp. 2137).

I Motiveringen af sin Forespørgsel dvælede Forespørgeren først ved Landbrugskrisen i Almindelighed og de Statsforanstaltninger, hvorved den formentlig kunde afhjælpes: »en Valutapolitik, der definitivt nedsætter den danske Mønt til en betydelig lavere Guldværdi end den hidtil gældende«. . . , »en gennemgribende Reform af vor ganske forældede og grænseløst uretfærdige Særbeskatning af Landbrugsejendomme« og en ændret Handelspolitik. Dernæst skildrede Forespørgeren det sønderjydske Landbrugs Forhold, som han betegnede som langt frygteligere end Forholdene i det gamle Land, idet han særlig omtalte Gældsbyrderne, »den store og alt overskyggende Ulykke i Sønderjylland«, og hvorledes disse havde naaet det nuværende Omfang. »I 6 Aars-Perioden 1919—1925 blev det sønderjydske Landbrug overrumplet og overbelastet som Følge af den danske Inflationspolitik. I 6 Aars-Perioden 1925—1931 blev det knuget ned og forarmet som Følge af den danske Deflationspolitik«. Som en finansielt overkommelig Udvej til Sanering pegede Taleren paa at lade Staten udrede »Rentedifferencen og Afdragsdifferencen mellem Pari- og Inflationskronen«, hvilket Beløb han anslog til ca. 10 Mill. Kr. aarlig. »Det er dette Beløb, der mindst skal til, for at man kan bringe de sønderjydske Landsdele paa Fode, og Beløbet skal simpelt hen ydes i Form af Tilskud, ikke i Form af Laan. Det bør ikke udbetales til Laantagerne, men overføres direkte til Kreditforeninger, Banker og andre. Tilskuddet bør udredes, saa længe de valutapolitiske og erhvervspolitiske Forhold kræver saadanne Foranstaltninger, forhaabentlig kun 2—3 Aar«. Derimod ansaa Forespørgeren ikke de Hjælpeforanstalt-